

som pligtstof. Dertil må jeg bare sige, at det spørgsmål jo blev meget, meget grundigt diskuteret i forbindelse med den satspuljeaftale, der ligger til grund for lovforslaget her. Og der var enighed i kredsen af satspuljepartier om, at den her ordning i hvert fald i første række skulle løbes i gang, sådan som lovforslaget også lægger op til her, altså som et tilbud til landets kommuner.

Det er også i det lys, at økonomien er sat af, for det er jo sådan, at når Folketinget vedtager love, så er der en økonomisk implikation, og der skal kommunerne løftes af via DUT-princippet. Hvis vi i stedet havde ønsket at lave en generel lov om, at alle kommuner skal have sådan et tilbud, så tror jeg, vi havde stået med en anden økonomi.

Det spørgsmål her blev grundigt diskuteret. Det blev også diskuteret op mod den lovgivning, der er på socialområdet omkring narko, hvor man jo også startede med at have en lov, der var fakultativ, altså frivillig, og hvor Folketinget så senere har løftet den op og sagt, at den her lov skal gælde, fordi man kunne se, at amtskommunerne ikke gjorde brug af lovgivningen.

I kredsen af ordførere var der jo en forventning om, også med den måde, den her tanke i øvrigt er skabt på, at kommunerne nok ville gå mere positivt ind i det her. Det er jo baggrunden for, at man i kredsen af partier er blevet enige om at sige, at vi nu skal skabe en mulighed for, at man kan gøre det her, og afsætte en økonomi og få nogle forsøgsprojekter.

Jeg nævner det bare for god ordens skyld, for jeg holder de aftaler, jeg indgår, og af samme grund kommer der heller ikke noget ændringsforslag til lovforslaget her.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er jo rigtigt, at når man laver nogle satspuljeaftaler, så skal man jo holde dem, og vi skal holde hinanden fast på, både hvad der er sagt og hvad der skrevet og nogle gange også, hvad der ikke er skrevet. Sådan er det jo. Men det her er jo så nogle aftaler, der meget er lavet i socialt regi, og så er det altså i sundhedsregi, de skal udføres.

Derfor har vi ikke nødvendigvis alle sammen siddet med til bords, men vi ved jo også selv fra de aftaler, vi har haft i sundhedsregi, at der godt kan opstå nogle fortolkningsproblemer bagefter, selv om vi har været enige om en tekst, for hvad var det så, vi lagde i den og med hvilken vægt?

Det spørgsmål, jeg har til ministeren lige nu, går alene på økonomisiden. Jeg har noteret mig, at der er sat midler af til et forsøgsprojekt, men hvis man bruger nogle af de i forvejen kendte alkoholbehandlingssteder, så har de jo en fripladsordning. Så det er jo ikke sikkert, at det nødvendigvis kostede flere penge for kommunerne, hvis vi udvidede lovforslaget til en pligt, for man kunne måske anvende nogle af fripladsordningerne til det.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det skal jeg ikke kunne stå og redegøre i detaljen for. Det kan vi jo vende tilbage til. Jeg bliver bare nødt til lige at holde fast i, at spørgsmålet om frivillighed/ikkefrivillighed blev grundigt diskuteret i satspuljekredsen, og vi var enige om i første række at rulle det her ud via frivillighedens vej.

Det er ikke for at stå og holde noget stort foredrag her om DUT-principper og andet, men det udvidede totalbalanceprincip hviler jo sådan set på, at hvis man giver kommunerne mulighed for at lave noget, der er en god idé, så koster det som udgangspunkt ikke noget. Hvis man siger til kommunerne, at de skal lave noget, der er en god idé, så skal det finansieres af Folketinget eller af staten.

Derfor kan det i DUT-sammenhæng godt en gang imellem være sådan noget med, at noget, der egentlig er en god idé, og hvor man måske mand og mand imellem ville sige, at det da ikke kunne koste ret meget at lave, så alligevel koster noget. For der er altså forskel på, om vi siger til kommunerne, at de skal, eller at de må.

Det er jo sådan set baggrunden for, at vi i kredsen af satspuljeordførere endte op med at sige, at nu giver vi det her som en mulighed til kommunerne, også fordi vi faktisk tror, de vil gøre brug af det. For at understøtte det sætter vi så 20 mio. kr. af til forsøg, og så er der jo en mulighed for, at Folketinget til hver en tid kan samle op på de her forsøg og sige, at erfaringerne med dem er så gode, at vi nu gør det til en skalregel.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Der er også en idé i at sende et lovforslag i høring, også selv om der er en satspuljeaftale bag ved lovforslaget. Jeg synes, høringssvarene er så massive, at vi, der deltager i satspuljeaftalerne,